

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

30 Temmuz 2025 S.70

Ya Kazanacağız Ya da Yok Olacak Dünyamız

2

Bir haftadır ülke alevler içinde. Adeta bir “yangın fırtınasına” tutulduk. İzmir, Bilecik, Antakya, Antalya, Eskişehir, Bursa, Manisa, Karabük, Maraş... Ormanlar cayırcayırcı yanıyor. Son 5 yılda, bir kısmı kelimenin tam anlamında bir felaket, bir cehennem olmak üzere toplamda neredeyse 14 bin orman yangını ile karşılaştık. Bunların 840’ı, mahkeme kararlarıyla onanmış bir şekilde “kasten çıkartılmış yangınlar”.

2

Editör

Direnış Olduğu Sürece...

6

C. Dağlı

Gerçek Bir Bakış Açısı

8

Topağacı’nda Halkın
Tapulu Arazileri Gasp Ediliyor

10

Tilda Seyhun

Şanslıysak Hayatta Kalırız!

11

Emine Anneyi Uğurladık

Ya Kazanacağız Ya da Yok Olacak Dünyamız

Manşet

Sonrasında hep bildik kısır tartışmalar, siyasi sataşmalar!.. Yangın Suçakları yok, yeterli donanım mevcut değil, organizasyon yetersiz, liyakatsiz yönetim, yanlış orman işletmeciliği... Çıkarılan "imar afları", yanan alanlarda pıtrak gibi yayılan lüks konutlar, oteller, "tatil köyleri"... Ardı ardına verilen maden ruhsatları, "özelleştirilen" (düpedüz satılan) ormanlık araziler, tepeler, göller, dereler ve nehirler...

Tüm bunlar ve çok daha fazlası, doğru. Tüm bunların ve çok daha fazlasının altında dinci faşist iktidarın imzası bulunuyor. Korkunç bir aç gözlülükle bütün zenginliği talan etmek için üşüşen bu çekirge sürüsünün, bu tiksindirici güruhun, ülkedeki bütün kötülüklerin altından çıkması, hiçbirimiz için şaşırtıcı değil.

Bu toprakların gördüğü gelmiş geçmiş en hodbin, en düzeysiz, en tamahkar, en yoz ve soysuz bir güruhla, bir suç şebekesi ile karşı karşıya olduğumuza en ufak bir kuşku yok! Bu güruhun, karşı karşıya kaldığımız doğal ve toplumsal yıkımları muazzam bir felaket düzeyine çıkardığına da!..

Bununla birlikte, bütün bu kötülükleri bu sonradan görme bir avuç asalağın açgözlülüğüne bağlamak, sorunun gerçek içeriğini anlamamıza engel. Üstelik sözünü ettiğimiz "doğal yıkımlar", sadece bizde olmuyor. Başımızdaki bu korkunç suç şebekesi de sadece bize özgü değil. **Aynı türden sorunların, aynı türden çapsız aç gözlü çekirge sürüsünün iktidara taşınmasının neredeyse tüm kapitalist ülkelerde demirbaş bir gerçeklik haline gelmesi bir tesadüf müdür?**

Dinci faşist iktidar (ya da diğer kapitalist ülkelerin yönetimleri) "küresel ısınma" başta olmak üzere bu doğal yıkımları tetikleyen "nesnel" etkenlere vurgu yapıyor. Doğrudur. Yaşlı dünyamızdaki dramatik iklim dönüşümü, sadece orman yangınları açısından da değil, bir dizi doğal felaketin nesnel tetikleyicisi olarak rol oynamaktadır. Peki ama bu "küresel ısınma"nın temel sebepleri? Dahası, yanıp kül olan veya hasara uğrayan ormanlık alanların doğrudan imara açılması, lüks otel ve tatil merkezlerine, lüks konutlara izin verilmesi, maden işletmelerinin hızla ruhsat alıp faaliyete geçmesinin "küresel ısınma" ile ilgisi nedir?

Lafı eğiþ bükmenin gereği yok. **Tüm bu gudubetin altında yatan temel etken, kar güdüsüdür, kara dayalı üretim sistemidir.** Tek tümcede özetlemek istersek, tek dürtüsü, tek yaşam ateşi kar ve daha fazla kar olan sermaye, kendi içinde barındırdığı ilişki ve yasaları tüm kapitalist topluma yayar. Kapitalist gelişimin her ileri aşamasında bu süreç daha da derinleşir. Dün "utanılacak" olan, bu haliyle kimsenin ve hiçbir yönetimin yapmaya cüret edemediği ve yapmadığı edimler, bugün tamamen sıradanlaşır, günün normali haline gelir. Çürüme ve yozlaşma budur işte. **Sermayeye içkin olan her şey, adım adım kendini tüm topluma dayatır.** Özel çıkarlar toplumsal çıkarın, bireyin bencil dünyası tüm toplum ve doğanın üzerine çıkar. Bu çarpıklığın, bu çürümenin yansımalarını yaşamın her alanında, istisnasız her alanında görüyoruz ve yaşıyoruz.

Bu temeli hedef tahtasına koymadan söylenecek her söz, yapılacak her eleştiri, kısır bir tartışmanın ötesine geçmeyecektir. **Dinci faşist iktidar, bu suç şebekesi ve çevresindeki tahammül edilmez yozlaşmış güruh, bu yıkımların, bu felaketlerin suç ortaklarıdır, toplu failleridir; ama temel nedenleri değil!** Kapitalist üretim ilişkileri ve bir bütün olarak kapitalist uygarlık, insanlığı ve yaşlı dünyamızı kelimenin gerçek anlamında bir uçurumun kenarına getirdi. Bunun ötesi yok!

İki şeyden biri: Ya bu uygarlıkla birlikte tüm insanlık ve doğa yok olacak ya da insanlık, kendisiyle birlikte tüm doğayı bu vahşi sermaye zorbalığının, kapitalizmin elinden kurtaracak. **Yaşamın hiçbir alanında orta yol, ara çözüm kalmadı. Kapitalizmi yıkmaktan başka bir yol yok. Ya onlar, ya biz; ya ölüm ve yok oluş, ya özgür yaşam!**

Direnış Olduğu Sürece...

Editör

"Direniş yolu devam ediyor. Direniş bu topraklarda kök salmıştır, kökünden sökülemez. Direnişimiz zayıf değildir. Güçlüdür. Şimdi her zamankinden daha fazla, onun etrafında toplanmalıyız. Direniş olduğu sürece vatana dönüş vardır."

Makalemizin başlığı, Lübnanlı komünist Georges Abdallah'a ait bir cümleden alındı. Georges Abdallah, Fransız zindanlarından kırk yıllık bir esaretten sonra serbest bırakıldığında yaptığı ilk açıklamada Filistin Devrimi'ni kastederek, **"Direniş olduğu sürece vatana dönüş vardır"** sözleriyle, devrime olan inancını, bağlılığını, kararlılığını, cesaret ve savaşma azmini ortaya koydu.

Burada, Georges Abdallah'ın Fransa-ABD ikilisi tarafından bir savaş esiri olarak tutulmasının hikayesi üzerinde duracak değiliz. Okur, emperyalist devletlerde "adalet ve hukukun" nasıl uygulandığını ortaya koyan bu ibretlik hikayeyi artık her yerden okuyabilir. ABD-Fransız emperyalistleri dahil, artık bütün emperyalist-kapitalist devletlerde hukuk-adalet denen şeyler hiç bir örtüye ihtiyaç duyulmadan, sınıf savaşına uygun biçimde pratığe dökülüyor. **Devrimciler, komünistler, düzene karşı savaşanlar, ayaklananlar yazılı hukuk maddelerine göre değil, sınıf savaşının ihtiyaçlarına göre tutsak tutuluyorlar.** En başta da Türkiye'de faşist devlet tarafından!..

Üzerinde durmak ve okurun dikkatini çekmek istediğimiz nokta, Georges Abdallah'ın Filistin dahil, baskıya, sömürüye, halkların kölelik altında tutulmasına karşı mücadelenin hiçbir biçimde bitmeyeceğini,

Öyleyse, Georges Abdallah'ın sözünü şöyle de okuyabiliriz: Emek-sermaye çelişkisi orta yerde durduğu sürece sermaye sınıfına, burjuvaziye karşı mücadele, isyan, ayaklanma ve nihayetinde toplumsal devrimlerin zaferi de kaçınılmaz olacaktır.

bitirilemeyeceğini gösteren sözleridir. Kırk bir yıllık bir tutsaklıktan sonra, "dışarı"nın ilk havasını daha tam solumadan emperyalistlere, siyonist İsrail'e karşı yapılan bu meydan okumaya [bakalım](#):

"Direniş yolu devam ediyor. Direniş bu topraklarda kök salmıştır, kökünden sökülemez. Direnişimiz zayıf değildir. Güçlüdür. Şimdi her zamankinden daha fazla, onun etrafında toplanmalıyız. Direniş olduğu sürece vatana dönüş vardır."

Georges Abdallah, doğal olarak, kendi durumundan yola çıkıyor ve bu yüzden mesajları Filistin Devrimi'ne, Siyonist İsrail'e karşı verilen özgürlük savaşına dönük oluyor. Fakat, gerçekte onun sözleri, sınıf savaşının, baskı ve sömürüye karşı savaşımın olduğu, emeğin sermayeye başkaldırdığı, proletaryanın burjuva sınıfla savaş halinde olduğu her kapitalist ülke için geçerlidir.

Onun sözleri, "devrim yenilmez" anlamındadır. **Yok edildiği sanılan anda bile küllerinden yeniden doğarak tekrar tekrar ayağa kalkar toplumsal devrim.** Siyonist İsrail'in Filistinli çocukları açlıktan öldürdüğü, tarihin benzersiz soykırımlarından birini yaptığı, Filistin'i adeta yok ettiği sanılan bir anda Georges Abdallah'ın sözleri, bu yüzden son derece önemli ve anlamlıdır.

Evet, dünyanın herhangi bir yerinde -işgal edilmiş topraklarda olması şart değil- Filistin için direniş olduğu sürece, ki bu ne siyonistler ne de onların hamisi emperyalistler tarafından önlenebilir, "vatana dönüş var" olacak; yani **siyonist**

İsrail'e karşı özgür, demokratik, birleşmiş, Arap, Yahudi ve diğer tüm ulusal topluluk halklarının bir arada, barış içinde yaşadıkları bir Filistin devleti için silahlı mücadele dahil her türlü mücadele sürdürülecektir.

Bu nedenle, siyonistlerin günlük "zaferleri", başarıları ne olursa olsun, çabaları boşunadır, eninde sonunda yıkılmaya mahkumlar.

Bu, sınıf savaşları tarihinin öğrettiği, ortaya çıkardığı bilimsel bir yaklaşımdır. Bu bilimsel yaklaşımı, Filistin Devrimi ile sınırlayamayız. Bu yaklaşım, emekle sermayenin çarpıştığı, işçi sınıfı ve diğer tüm emekçilerin, yoksulların, ezilen ve sömürülen halkların ayağa egemen, sömürücü sınıf ya da sınıflara karşı ayağa kalktıkları, isyan ve ayaklanmalara başvurdukları her bir karış toprak için geçerlidir. Tarihi ileriye götüren de işte bu toplumsal yasadır.

Öyleyse, Georges Abdallah'ın sözünü şöyle de okuyabiliriz: **Emek-sermaye çelişkisi orta yerde durduğu sürece sermaye sınıfına, burjuvaziye karşı mücadele, isyan, ayaklanma ve nihayetinde toplumsal devrimlerin zaferi de kaçınılmaz olacaktır.**

Fizik yasası kesinliğindeki bu toplumsal yasaının bilinmesi, günümüz açısından bilince çıkarılması, sürekli göz önünde bulundurulması şu açıdan son derece önemlidir: Bilindiği gibi, dünya burjuvazisi, emperyalist devletler ve bunların bir parçası olarak Türkiye'deki dinci faşist iktidar, işçi ve emekçi sınıfların, devrimci güçlerin savaşıma iradesini,

azim ve kararlılığını kırmak için büyük bir propaganda kampanyası yürütüyorlar.

Emperyalist propagandaya ve bunun bir uzantısı olarak Türkiye'de dinci faşist iktidar tarafından yürütülen kampanyaya bakılırsa, emperyalistler Suriye, Filistin, Lübnan gibi Ortadoğu ülkelerinde, İran'da, Yemen'de ve daha başka bir çok ülkede planlarını hayata geçiriyor, zaferden zafere koşuyorlar. Bu **emperyalist propaganda**, dünyada ve Türkiye'de liberal, uzlaşmacı, sosyal reformist akımların desteği ile yürütülüyor ve etkili olmaya çalışıyor. Örneğin, dinci faşist iktidar tarafından yönetilen bu propaganda kampanyasına bakılırsa, **"Terörsüz Türkiye"** adını verdikleri, geçekte "devrimsiz Türkiye" özlemlerini ifade eden politika "başarıya ulaşmış", şimdi bu yolda "kararlı adımlarla" ilerliyorlar!!

Oysa, durum tam tersi.

Kürdistan Devrimi, "yatıştırmaya" yönelik tüm uzlaşma çabalarına rağmen, ezilen Kürdistan halkları arasında içten içe geliyor, ezilen halkların ilhakçı, baskı, terör ve katliamlarla özdeşleşmiş faşist devlete, dinci faşist iktidara karşı isyan ve ayaklanma eğilimi her geçen gün güç kazanıyor. Aynı tespiti Türkiye işçi sınıfı, ezilen ve sömürülen emekçi kitleleri için yapmak gerek. İki ülkenin topraklarında birleşik devrim, tüm uzlaşma, devrimi tasfiye etme çabalarına rağmen, güçleniyor.

Çünkü Türkiye ve Kürdistan topraklarında birleşik devrim kök salmıştır, kökünden sökülüp atılamaz.

Mevsimlik Akademisyen Olmayacağız!

rın üniversite yapıldığı ve buralarda öğrencilerin eğitim verilmeye çalışıldığı diğer yandan akademisyenlere güvencesizliğin dayatıldığı bu koşullarda nitelikli bir eğitim verilmesinin mümkün olmayacağı ifade edildi.

Öğretmen Sendikası'nın eylemi sürerken fuar da tanıtım yapan öğretmenlerden bazıları çıkışta meslektaşlarının neden orada olduğunu anlamaya çalıştı, kimileri ise öğretmenlerle konuşarak bilgi alarak desteklerini dile getirdi.

Bazı öğretmenler ise yapılan eyleme alkışlarla destek verdi.

Fuar önünde açıklama yapan Öğretmen Sendikası üyeleri, üniversiteler hakkında bilgi edinmek isteyen aday öğrenciler ve velilerden de yoğun ilgi ve destek buldu.

Öğretmen Sendikası Vakıf Üniversiteleri Birimi üyeleri, açıklamada toplumun özgür ve eşit bir eğitim öğretime erişme hakkını, üniversitelerin özerk bilgi üretme doğasını kâr hırslarına payanda eden, araçsallaştıran, yozlaştıran vakıf üniversiteleri, mütevellî heyetleri ve YÖK işbirliğine karşı iş güvencesi, gasp edilen eşit ücret hakkı, eşit özlük hakları ve demokratik üniversite için mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Vakıf Üniversiteleri Birimi, 26 Temmuz günü İstanbul Kongre Merkezindeki üniversite tanıtım fuarında vakıf üniversitelerindeki toplu işten çıkarmalar, ve düşük ücretlerden mobbinge kadar çeşitli hak gasplarını teşhir etti.

"Öğrenciye Fahiş Fiyat, Akademisyen'e Güvencesizlik, Mevsimlik Akademisyen Olmayacağız" yazılı pankart açılan eylemde, İstanbul Kongre Merkezi'nde düzenlenen fuar da vakıf üniversitelerinin tanıtımının yapıldığı belirtilerek, vakıf üniversitelerindeki

asıl gerçekleri anlatmak için geldiklerini belirten Öğretmenler Sendikası Vakıf Üniversiteleri Birimi'nden öğretmenler, öğrencilerin fahiş fiyatlar ödeyerek okuduğu vakıf üniversitelerinde akademisyenlerin ise ağır çalışma koşullarında, düşük ücretlerle ve güvencesiz bir şekilde belirli süreli sözleşmelerle çalıştırıldıkları, baskıya, mobbinge maruz kaldıkları vurgulandı.

Açıklamada tanıtım fuarı içerisinde fütüristik görsellerle bezenmiş tanıtım stantlarının aldatıcı saatlerine karşılık, otoyol kenarındaki binala-

Denizli'de Genel-İş'den Suç Duyurusu

DİSK Genel-İş Sendikası, Denizli Büyükşehir Belediyesi ve Pamukkale Belediyesi'nde sendikaya üye işçilerin baskı ve tehditle sendikadan istifaya zorlandığına ilişkin, 24 Temmuz günü Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı.

Genel-İş Sendikası yöneticileri, belediye yetkilileri hakkında suç duyurusunda bulunduklarını belirtirken, basın açıklamasına emek ve demokrasi güçleri de destek verdi.

Belediyede mobbing, sürgün ve baskıcı uygulamaların kabul edilemez olduğunu ifade eden DİSK Genel-İş Genel Başkan Yardımcısı Ali Haydar Kara, işçilerin yaşadıkları hak ihlallerini tek tek sıralayarak, mücadeleden vazgeçmeyeceklerini vurguladı.

DİSK Genel-İş Genel Başkan Yardımcısı Faruk Saral ise bir buçuk yılı aşkın süredir Denizli Büyükşehir Belediyesi'nde yürütülen örgütlenme çalışmalarında çoğunluğu sağladıklarını, ancak belediye yönetiminin, işçilerin özgür iradesini hiçe sayarak anayasal suç işlediğini

belirterek "Sosyal demokrat olduğunu söyleyen bir belediye başkanı, işçilerin sendikal tercihlerine bile tahammül edemiyor" dedi.

Yönetimin işçilere açık ya da örtülü tehditler savurduğunu, sistematik mobbing uyguladığını ve sendikadan istifaya zorladığını belirten Saral, bu baskılara karşı az önce suç duyurusunda bulunduklarını aktardı.

Saral, belediye yönetimini işçilerin iradesine saygı göstermeye davet ederek, sendikal yetkinin belirlenmesi için sandık konulup oylama yapılmasını talep etti.

Eylemde sık sık "Sendikal Hak Engellenemez", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "İnadına Sendika İnadına DİSK", "Ulaşım A.Ş. İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı.

Beltur İşçileri Kazandı

Sendikal faaliyetleri nedeniyle işten çıkarılan 3 Beltur işçisinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iştiraki olan Beltur'da DİSK/Dev Turizm-İş üyesi 3 işçi sendikal faaliyetleri gerekçe gösterilerek işten çıkarılmaları üzerine 38 gündür eylemdeydi.

26 Temmuz günü Beltur Mecidiyeköy tesisinde başlattıkları oturma eylemi, "talepler karşılanana kadar işyerini terk etmiyoruz" şiarıyla yeni bir aşamaya taşınmıştı.

Geceyi Beltur Tesisinde eylemde geçiren Beltur işçileri 27 Temmuz akşamı geç saatlerde mutabakatın sağlanması üzerine eylemi sonlandırdı.

Yapılan görüşme sonrası açıklama yapan Dev Turizm-İş yaşanan süreci özetleyerek "Beltur'da süren direniş, varılan mutabakatla kazanım-

la sonuçlanmıştır. Sürecin takipçisi olarak, başlattığımız işyerini terk etmeme eylemini sonlandırıyoruz. Mutabakatın gerçekleşmemesi halinde daha güçlü

geleceğimizin sözünü veriyoruz!" sözleriyle mücadelenin kazanımla sonuçlandığını duyurdu.

Murat Dilmener Hastanesi'nde TİS İçin Eylem

Performansa dayalı rekabetçi sistemin üniversiteleri işletmeye çevirdiği, öğretim üyeleri, asistanlar ve öğrencilerin bilimsel üretim yerine hizmet baskısı altında olduğu ifade eden Yılmaz, "Akademik gelişim ikinci plana itilmiş, sağlık emekçileri angarya, güvencesizlik ve adaletsizlikle baş başa bırakılmıştır" dedi.

Eylemde konuşan SES MYK üyesi Eylem Kaya Eroğlu ise toplu sözleşme sürecinin yaklaştığını belirterek, "Kamu işçilerine reva görülen %24'lük zam ortada. Bize de aynı oran dayatılırsa, bu sefaletin devamı olur. Tüm emekçiler gibi biz de yoksullaşıyoruz, vergi yükü altında eziliyoruz" dedi.

Üniversite hastanelerindeki fiziki koşullara da değinen Eroğlu, "Burası bir üniversite hastanesi mi, konteyner kampı mı? Özel hastane patronlarına kaynak aktarılırken biz AVM'den bozma yapılar, eksik kadrolarla sağlık hizmeti vermeye zorlanıyoruz" diyerek tepki gösterdi.

Tasarruf tedbirleriyle servis hizmetlerinin kaldırılmasına tepki gösteren Eroğlu "İtibardan tasarruf edilmedi, ama emekçiden tasarruf ediliyor. Servis haklarımız geri verilmelidir. Emegimizden değil, saraylardan ve şatafattan kısılın" dedi.

Sendika sağlık emekçilerinin güvenceli, saygın ve demokratik çalışma hakkı için mücadeleyi sürdüreceklerini vurgulayan sağlık emekçileri "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganlarıyla eylemi sonlandırdı.

Kamu emekçilerinin toplu iş sözleşmesi süreci yaklaşırken, sağlık emekçileri de iş yerlerinde eylemler yaparak taleplerini dile getiriyor.

KESK'e bağlı SES üyesi sağlık emekçileri, 23 Temmuz günü İstanbul'da Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Prof. Dr. Murat Dilmener Hastanesi önünde bir araya geldi. Eyleme, Sağlık-İş Sendikası üyesi işçiler de katıldı.

Eylemde "Grevli Toplu Sözleşme Gerçek Sendika Hakkı İstiyoruz" taleplerinin yer aldığı pankart açılarak, "İşçi Memur El Ele, Genel Greve" ve "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları atıldı.

SES üyeleri, 2026-2027 yıllarını

kapsayacak 8. Dönem Kamu Görevlileri toplu sözleşmesi öncesinde, özellikle üniversite hastanelerinde çalışan sağlık emekçilerinin yıllardır biriken sorunlarına değindi. SES adına açıklamayı işyeri temsilcisi Armanç Yılmaz okudu.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde yıllardır süren fiziki yetersizliklerin ve geçici yapıların eğitim ve hizmeti niteliksizleştirdiğini belirten Yılmaz "Bugün Cerrahpaşa'da, Çapa'da konteynerlerde, prefabriklerde, eski binalarda hizmet verilmeye çalışılıyor. Ne hasta güvenliği ne de emekçi sağlığı gözetiliyor" diyerek bu durumun siyasal tercihlerden bağımsız olmadığını söyledi.

Gerçek Bir Bakış Açısı

C.Dağlı

Emeğin sermayeye karşı mücadelesi, yalnızca kapitalist sınıfa karşı yürütülmüyor, onların asalaklarına karşı da geliyor. Bu sistemden beslenenler, doğası gereği, düşman saflarında yer alırlar.

İzmir'de 23 bin belediye işçisinin 1 haftalık grevi, işçilerin dostu ve düşmanı daha yakından tanımlarına yetti. Grev günlerinde, burjuva muhalefet yanlısı basın, yazar, radyo ve tv'ler, greve karşı belediyenin ve CHP'nin arkasında toplandılar. İşçiler kapitalist düzene karşı ne zaman harekete geçse, sınıfsal bloklaşma net olarak kendisini gösteriyor. Başka zamanlar halktan yana görünenler, emekçilerin pratiği-eylemi karşısında görünümünü uzun süre koruyamıyor. İşçiler eyleme geçtiğinde can alıcı soru şu: Kimden yanasın, işçilerden mi, yoksa sermayeden ve devletten mi yanasın? Grev, herkesin safını bir kez daha gözlerin önüne serdi.

Koskoca bir toplum, bir grup insanın emeğine dayanıyor. Ücretli-emek sömürsüne dayanan tüm güçlerin, emekçi sınıfı bu düzene karşı başkaldırdığında, tek bir düzen gücü/partisi olarak davranmasında şaşılacak bir şey yoktur. Emeğin sermayeye karşı mücadelesi, yalnızca kapitalist sınıfa karşı yürütülmüyor, onların asalaklarına karşı da geliyor. Bu sistemden beslenenler, doğası gereği, düşman saflarında yer alırlar. İzmir grevinde bir kez daha gördük ki, düzen-muhalefet yanlıları, işçilerin mücadelesini, kapitalist düzen için feda etmeye hazırlar.

Sendika liderleri ise "ücret

sendikacılığı"nı aşmadılar. Sonunda işverenin teklifini kabul ettiler. Oysa grevle kent halkının kaynaşmasını, dayanışmasını sağlayabilirlerdi. İşçileri emekçi semtlerine gönderip, halkı grevin olduğu yere gelerek eylemsel dayanışmada bulunmaya çağırabilirlerdi. Ama onlar, burjuva muhalefetiyle olan ilişkilerini bozmak istemediler. Çünkü, öncekiler gibi CHP'den beklentileri var. TEKELE eylemi gibi yeni bir örnek yaratılabilir. Bu fırsat kaçırıldı. İşveren işçi çıkaracağını söylüyor. Bu kez, bu fırsat iyi değerlendirilmeli.

Bir haftalık grev bir şeyi daha ortaya çıkardı. O da "toplumsal muhalefet"in nasıl da sınıfın mücadelesine karşı olduğu, engelleyici bir rol oynadığıdır. Toplumsal muhalefet yani sosyal reformistlerin işçileri, emekçileri burjuva partisi CHP'nin peşine takmaları, ancak işçilerin çıkarına karşı, burjuvazinin yanında yerini almak demektir.

Grevin işçiler yönünden önemi, ücretleri artırmanın yanında, binlerce işçinin birlikte hareket etmesi, eylem birliğini - mücadele

birliğini sağlamaları, gücünü ortaya koymaları, kendi arasında kaynaşmaları ve kenetlenmeleri, grevi bir mücadele okulu olarak kullanmaları, yeni şeyler öğrenmeleri, deneyim edinmeleri ve mücadele kapasitelerini pekiştirmeleridir. Böylece sınıf savaşının yeni çağrısını alınca daha tecrübeli ve yetkin olarak katılacaklardır.

İşçi sınıfı emekçi halkı, devrimci siyasi güçle, devrim hedefiyle mücadele yürüttükleri günden beri sermaye sınıfı, iktidar ve muhalefet burjuva partileri, kısacası düzen güçleri birleşik bir karşı-devrim gücünden başka bir şey değildir.

Kapitalist sistem henüz bu düzeyde çöküntü içinde değilken ve burjuvazi de bu kadar topyekun yozlaşmamış iken, bu dünyanın içinde uzağı gören yazarlar çıkmıştır. Bu yazarlar, burjuva sınıfı ait olmakla birlikte burjuva düzen güçlerini küçük insanlardan oluştuğunu göstermiştir. Egemen sınıfın doğmakta olan yeni toplumu önlemek amacıyla, nasıl her tür gerici şiddete başvurduklarını ve

bunun ne kadar ahmakça olduğunu ifade etmekten duraksamamışlardır. Yöneticilerin tüm bu ahmaklıklarına karşın, bir siyasal devrimin ve toplumsal devrimin gelişmekte olduğunu açıkça ortaya getirmekten tereddüt göstermediler. Günümüzde, burjuvazinin arasında böylesine kavrayışlı yazarlar çıkmıyor.

Burjuvazi günümüzde, ahmakça yöntemleri daha ileri götürdü. Eski ve ömrünü doldurmuş toplumu ayakta tutmak, sistemi ayaklanma ve devrimden kurtarmak için baskıyı, gerici burjuva şiddeti, saldırganlığı boyutlandırdı. Fakat sonuçsuz kalmaktan kurtulamıyor. Devrimi toplumun önüne getiren, sermaye toplumunun çelişkili gelişimidir.

Burjuva partileri ne kadar ufuksuz, dar kafalı ve ahmakça yollara başvuruyorsa, işçi sınıfının gerçek devrimci partisi de uzak görüşlü gelişmeyi ana çizgileriyle ortaya koyma yeteneğine sahip, derin kavrayışa sahiptir. Burjuva güçlere ve küçük burjuva hareketlere karşı ideolojik mücadele verirken, işçilere gerçek bir bakış açısı kazandırır. Emekçilerin önünü aydınlatır.

(...)

Sermaye düzeni, büyük yıkıcı, devrimci olayların patlak vermesini önleyemez. Çünkü kendi oluşumunun sonuna vardı. Kapitalist oluşumun sonunda toplumsal üretici güçler -ki üretim tarzının en dinamik ve üst yapıyı

belirleyendir- bu düzenin dar, tabanına sığmıyor. Bu önemli noktaya devamlı işaret ettik. Şimdi vurguyu daha önce değinilmemiş bir noktaya yapıyoruz. Toplumsal üretken güçlerle, onların gelişmesinin önünde ayak bağı olan üretim ilişkileri veya bunların hukuk ifadesi olarak, mülkiyet ilişkileriyle şiddetli bir çatışma yaşanıyor. Üretici güçler, gelişmek için, dar toplumsal tabandan kurtulmak istiyor. Burjuvazi ise, siyasi zor kullanarak, üretici güçleri bu dar tabanda tutmak istiyor. Fakat bu çabasında, başarısızlığa uğrayacaktır. Çünkü dar toplumsal yapı, onun zayıf tarafıdır. İşte vurguyu tam da buraya yapıyoruz. Burjuvazi, üretim ilişkilerini değiştiremez. Aksine sermayenin büyümesiyle üretim ilişkileri, yeni toplumsal tabanı daha bir daralıyor. Böylece üretici güçler, üretim ilişkileri çatışması doruk noktasına ulaşıyor. Ve bu çatışma kapitalist sistemin tüm yüzeyine yansıyor. Çağdaş gelişme, köhnemiş kapitalist üretim tarzı ve üretim ilişkilerine başkaldırıyor.

Dar, toplumsal taban üzerine sağlam bir siyasi yönetim kurulmaz. Sermaye böylesi zayıflık içinde, sınıf egemenliğinden asla emin olmaz. Emekçi kitleler sürekli sokaktayken yaptığı şey, daha ağır bir şiddet ve şiddeti genişletmektir. Varlığını sürdürmek için daha fazla zor araçlarına başvurmalı... Onlar böyle düşünmek zorunda. Yönetilenler ise sınıf savaşını yükseltmeden, bugünkü durumun

Devrimci komünistlere düşen, eylemlere isyan ve ayaklanmaya aktif olarak katılmak, ön sıralarda dövüşmek ve sonuna kadar gitmektir.

değişmeyeceğini düşünüyor.

Dolayısıyla, her iki taraf açısından daha büyük kapışma kaçınılmaz ve zorunlu. Savaş taraflardan birinin üstünlüğüne yani zaferine kadar durmayacak. Karşıtların estirdiği fırtına dinmeyecek, sakın bir ortam doğmayacaktır. Bir Çin sözünde söylendiği gibi; "Ağaçlar sakinliği tercih edebilir, fakat rüzgar onların tercihini dikkate almayabilir."

(...)

Hedefe varmanın etkili bir aracı, birleşik, genel devrimci halk ayaklanmasıdır. Bu, siyasal ve toplumsal mücadele aracı yakın tarihin baskın bir aracıdır. Bundan sonra da böyle olacaktır. Büyük bir güç olmadan, ciddi bir eyleme geçemeyiz. İsyan ve ayaklanma başlatamayız diyenler, ertelemeciler, yakın tarihimizdeki ayaklanmalara baksınlar. Ne Gezi, ne 6-8 Ekim, ne de 19 Mart ayaklanmaları, ilk patlak verdiğinde milyonlarla başlamadı. Ayaklanmayı ilk başlatanlar az sayıdaki insandır. Eylem, ilk başlatıcı rolü oynadı ve çok kısa sürede büyük halk kitlelerinin katıldığı bir ayaklanmaya dönüştü. Koşullar hazırды, duygular patlamaya hazırды, öfke patlamaya hazırды. İlk eylemler bunu ayaklanmaya dönüştürdü. Ayaklanma, biz hazır olduğumuzda başlamaz. Kendi gelişmesi içinde ve sayısız etkiyle başlar. Mesele ayaklanmayı zorunlu yapan koşulları doğru olarak kavramak ve her an hazır olmak ve devamlı mücadele içinde olmaktır. Dışımızdaki koşullar biz hazır olmadan, yeterli güç olmadan bir isyana ve ayaklanmaya yol açabilir. **Yeterli güç yok diyerek, biz hazır değiliz diyerek ayaklanmanın dışında kalamayız. Bu devrime sırt çevirmektir.** Devrimci komünistlere düşen, eylemlere isyan ve ayaklanmaya aktif olarak katılmak, ön sıralarda dövüşmek ve sonuna kadar gitmektir.

C.Dağlı'nın bu yazısı, www.mucadelebirligi24.net sitesinden özetlenerek alınmıştır.

Topağacı'nda Halkın Tapulu Arazileri Gasp Ediliyor

İstanbul-Ümraniye'de bir gecede çıkan kararla rezerv alan ilan edilen Topağacı Mahallesi, mahalle halkı yürütmeyi durdurmak için dava açmış olmasına ve dava süreci devam etmesine rağmen, yıkılmak isteniyor.

24 Temmuz'da çevik kuvvet polisleri eşliğinde iş makineleri getirilerek, evlerin elektrik su ve doğalgazı kesildi.

Tepki gösteren halka yaşlı, hasta, engelli denilmeden biber gazı sıkıldı. Çevik kuvvet ekipleri evlerin önlerine barikat kurarak, evlerin elektrik su ve doğalgazın kesilmesini sağladı.

Oğuz Yolcu'nun evine gidiyoruz. Kapının girişinde elektrik panosu sökülmüş kablolar toparlanıp bir direğe bağlanmış .Su saati borular parçalanarak sökülmüş. Sökülüp bırakılmış kablolar var çatıda. Oğuz Yolcu'nun eşi, kızı damadı ve minik torunu bahçede. Sabah yaşadıkları üzerine konuşuyorlar. Öfke, şaşkınlık, üzüntü karışık duygular içindeler. Engelli oğlu hava sıcak olduğu için kapının önüne halı ve minderler konularak oraya yatırılmış.

Oğuz Yolcu'ya "Ne yapılabilir bu durumda" diye soruyorum.

"Ne yapacağımızı şaşırdık. Belediyeye gitsek, bu işin başında zaten Belediye Başkanı var. Meclis'e gitsek hepsi iş adamı. Memleketi iş adamları,

sermaye sahipleri yönetiyor" diyerek bütün yollarının bir şekilde tıkanıldığını, engellerle karşılaştıklarını, seslerini duyurmaya çalıştıklarını söylüyor.

Sayaç sökülerinin parsel parsel devam edeceği belirtiliyor.

Topağacı Mahallesi halkı 27 Temmuz günü bir basın açıklaması gerçekleştirerek bu talana, kıyıma karşı seslerini duyurmaya çalıştı.

Halk burada ilk inşaat projesinin, dere yatağında başlatıldığını, mahallede herhangi bir deprem riski bulunmadığını, aksine bölgenin İstanbul'un en sağlam zeminlerinden biri olduğunu belirtti. Halk, alınan kararın halkın değil sermayenin çıkarlarına göre hareket edildiğini vurgulayarak **"Bu kentsel dönüşüm projesi değil, tam bir talan projesi"** dediler.

Mahallede yaşayan Muazez Ambarcı, kayınvalidesi ameliyattayken evde kimse yokken çilingirle kapılarının açıldığını, kepçeyle doğalgazlarının kesildiğini anlattı. Elektrik sayaçlarının söküldüğünü, içerideki eşyaların alındığını, eşinin baypas hastası olduğunu ve sağlık durumunun olumsuz etkilendiğini söyledi.

Su ihtiyaçlarını komşularından karşıladıklarını, kiralık ev fiyatlarının 25 bin liradan aşağı olmadığını belirten Ambarcı "Bir yıldır süren bu

"Ben emekliyim on bin lira gelirim var. Bu eve sığınmışım. Kardeşim işte, bu olanlardan haberi yok. Ben hastayım, komşum biliyor. Ayakta duramıyorum. Bu belediyenin zulmü nedir böyle bir şey olur mu? Şimdi ben ne yapayım bu halimle, nereye gideyim"

zulmün sona ermesini istiyoruz. Lütfen yetkililer kimse buna çözüm bulsun biz nereye gidelim" dedi ve seslerinin duyulmasını istedi.

Necati Hızar, kapısının çilingirle açılması, su, elektrik ve doğalgazının kesilmesine tepki gösterdi. Önceden halktan ön imzalar toplandığını, noter huzurunda satış yapılacağını söylendiğini, ancak ellerinde belge olmadığını ve muhatap bulamadıklarını söyledi. Elektrik ve su kesintileri için başvuruda bulunmadığını, elektrik şirketinin yıkım kararı nedeniyle kesim yaptığını aktardı. Yetkili mercilere başvurduklarını ama muhatap bulamadıklarını dile getirdi. 63 yaşındaki Hızar, eşi, çocukları ve 6 torunuyla yaşadığını, kira fiyatlarının 25-30 bin TL'den aşağı olmadığını, evsiz kaldıklarını ifade etti.

“Komşularımızdan ikisi evde yoklar. Kapılarını kırıp saatleri söküp almışlar. Haber vermeden gelip kapı kırıp girmek ne demek?”

Muhammed Yakıt, yıllar önce imzalanan sözleşmenin uygulanmadığını, geçen yıl getirilen muvafakatnameye okuma yazma bilmeyenlere zorla imza attırıldığını, çoğunluk sağlanamayınca boş arazinin dev projeye dahil edilerek çoğunluk oluşturulmaya çalışıldığını belirterek imza atmayanlara “Evleriniz rayiç bedelden satılacak” denilerek tehdit edildiğini anlattı.

Bakanlık personeli diye tanıtılan kişinin ise özel şirket çalışanı olduğu

ortaya çıktı. Sözleşme- de 8 bin lira kira yardımı teklif edildiğini, ancak sadece 18 ay ödeneceğini günümüz şartlarında bunun İstanbul'daki asgari kira bedelinin çok altında olduğunu söyleyen Yakıt, ortada net bir proje olmadığını, kendilerine nasıl bir daire verileceği ne kadar süreyle kaç lira ödeyecekleri konusunun tamamen belirsiz olduğunu, devletin satış fiyatı üzerinden borçlandırma yaparak halkı mağdur ettiğine dikkat çekti.

Topağacı Mahallesi halkı olarak 30-40 hatta daha fazla zamandır burada yaşadıklarını ve mahallelerini terk etmek istemediklerini belirterek “Biz kentsel dönüşüm olmasın demi-

“Sabah çevik kuvvet polisleriyle geldiler. Engel olmaya çalışınca biber gazı sıkıldı. Engelli bir oğlum var arada kampının önüne çıkarıyoruz. Onu gösterdim. Engelli oğlum var yapmayın, ben KOAH hastasıyım dedim. ‘Çocuğu çek o zaman’ dediler. Biber gazını sıktilar ben fenalaştım. Sonrasını bilmiyorum hastanede gözümü açtım”

yoruz ama buradaki gibi huzur içinde yaşayacağımız bir evimiz olsun. Hak-kımız korunsun istiyoruz. Bunu için de mücadele edeceğiz. Kentsel dönüşüm projeleri konusunda deneyimli insanların desteğine ihtiyacımız var” diyerek “**Evime Mahalleme Dokunma**” sloganıyla basın açıklaması sonlandı. “

28 Temmuz günü ise DEM Parti Milletvekili Özgül Saki ve Çiçek Otlı, Topağacı Mahallesi halkıyla dayanışmaya geldi. Saki ve Otlı uzun süre mahalle halkıyla konuşarak mahalledeki kentsel dönüşüm süreci ve yaşanan gelişmeler hakkında bilgiler aldı.

Topağacı Mahallesi halkı milletvekillerine destekleri için teşekkür ederek toplantıyı “**Evime Mahalleme Dokunma**” sloganıyla bitirdi.

Jandarma Saldırısı Ve İşkenceli Gözaltı

Mersin’de devam eden Akkuyu Nükleer Güç Santrali inşaatında işçilerin ücretlerinin ödenmemesi ve kölelik koşullarında çalışma dayatması devam ediyor.

Akkuyu Nükleer Güç Santrali’nde ücretlerini alamayan işçiler çalışma koşullarının düzeltilmesi ve maaşlarının ödenmesi talebiyle iş bırakmıştı. İş bırakan ve maaşların yatacağına dair söz aldıklarını belirten işçiler, üç aydır ücretleri ödenmediği için, 23 Temmuz günü bir kez daha iş bıraktı. İşçiler sürekli olarak maaşlarının ödenmemesi sorununu yaşıyorlar.

Akkuyu santrali şantiyesi sürekli kötü çalışma koşulları ve ücretlerin ödenmemesi nedeniyle gündeme geliyor.

Verilen söze rağmen ödeme yapılmaması nedeniyle inşaat alanında toplanıp şirket yöneticilerine seslenmek isteyen işçiler, karşılarında jandarmayı buldu. Jandarma işçilere TOMA’larla

tazyikli su sıkarak saldırdı.

Santralde çalışan bir işçi, “Aylardır maaş alamıyoruz. Sorunlarımızı anlatacak bir muhatap da bulamıyoruz. Ödeme sorunu, asıl ödemeyi yapmayan baş taşeron TSM Enerji İnşaat Sanayi Limited Şirketi’nden kaynaklanıyor. İnsanlar

ailelerini bırakıp buraya geliyor. Perişan durumdayız” diyerek tepki gösterdi.

Bazı işçilerin jandarmalar tarafından darp edildikleri de görüntülere yansdı. Çok sayıda işçi işkenceyle gözaltına alındı.

Şanslıysak Hayatta Kalırız!

Tilda Seyhun

Yeni bir isyan dalgasının eşliğindeyiz. Yangınlar, çevre katliamları, kadın cinayetleri, çocuk istismarı.. Toplumsal öfkeyi bir bıçak gibi bileyleyen bu olaylar, milyonlarca emekçinin sabrını artan yoksullukla taşıyor. Her şey gözümüzün önünde oluyor: dört bir yanımız alevler içindeyken yangın üssü otel yapımına açılıyor, boşandığı erkekten kaçmak için şehir şehir dolaşan bir kadın katlediliyor, her gün en az beş işçi iş katliamlarında ölüyor. **Doğaya, insana, türlü yoksullukla akıp giden hayatlarımıza düşman olanlar bu savaşın içinde "şanslıysak" hayatta kalmamızı istiyor. Kalamayanlarımız var.**

Ayşe Tokyaz. 22 yaşında, İstanbul'da üniversitede okuyordu. Ayşe'nin ikiz kardeşi haber alamayınca günlerce kız kardeşini aradı, karakola gitti, kardeşinin bulunduğu evi söyledi; eski polis Cemil Koç'u korumak için yeterli işlem yapmadı, ailenin adresi katile ulaştırıldı. Cemil Koç bu cesaretle Ayşe'yi katletti. Olay yeri incelemesi yapan 4 polis, kan izleri ve olay yerinde yapılan temizlik işlemini olay yeri raporuna işlemediler. Ayşe'nin genç bedeni bir valizin içinde yol

kenarında bulunduktan sonra 5'i polis 14 kişi daha tutuklandı.

İstanbul'da 16 yaşında bir çocuk. 2023 yılında 4 erkeğin tecavüzüne uğradıktan 1 yıl sonra iddianame hazırlandı, 2 yıl sonra karar verildi. Mahkeme, istismar yaşandığında 16 yaşında olan çocuğun 18 yaşındayken katıldığı duruşmada "yaşından 1-2 yaş büyük gösterdiğini" söyledi. Ergin sayıldığı bir yaşta yapılan bu değerlendirme gerekçe gösterildi, istismarcılar mağdurun yaşını bilmiyordu denilerek beraat ettirildi.

Aygül Çınar ve Türkan Söylemez. Mersin'de 26 Temmuz gecesi anne kız, kaldıkları evde Ömer Çınar tarafından katledildi. Katil hala bulunamadı.

İlayda Alkaş. 22 yaşındaydı. Dini nikahla yaşadığı ve şiddet gördüğü Cemal Alparslan'dan kaçmak için şehir şehir dolaştı. Annesiyle önce Batman'a, sonra İzmir'e ve Antalya'ya kaçtı. Gittiği her yerde ölüm tehditleri aldı, yaşayabilmek için mücadele etti. Fail Cemil Alparslan, onu sokak ortasında ateşli silahla katletti.

İsmi sayamadığımız, çoğu kez iki satırlık bir haber olarak dahi karşılaşmadığımız daha

Alınmayan önlemlerle, kadınları yaşatmak, çocukları korumak için sorumluluk almayan devlet, tarafını açıkça gösteriyor. Bu nedenledir ki kadın düşmanı faşist devlet, artık katillerle iş birliğini gizlemiyor, gizleyemiyor.

nice kadın, çocuk var. Göz göre göre oluyor demiştik, her gün birkaçımızı yaşamdan koparan bu katliamlar yalnızca bizim önümüzde yaşanmıyor. **Kadınları korumakla yükümlü olan devletin, kadınlar başvurduğunda işlem yapması gerekirken katile açık adreslerini veren kolluğun, ergenliğini tamamlamadığı bir yaşa dair reşit olduğu haline bakarak yorum yapan yargının önünde oluyor.** Alınmayan önlemlerle, kadınları yaşatmak, çocukları korumak için sorumluluk almayan devlet, tarafını açıkça gösteriyor. Bu nedenledir ki kadın düşmanı faşist devlet, artık katillerle iş birliğini gizlemiyor, gizleyemiyor.

“Yol Arkadaşımız Perihan Sevda’ya Özgürlük”

29 Nisan’da gözaltına alınan ve 2 Mayıs’tan itibaren Bakırköy Kadın Kapalı Zindanı’nda tutsak olan Özgür Gelecek Gazetesi muhabiri **Perihan Sevda Erkılınç’ın beslenme ve tedavi haklarının gasp edilmesine ilişkin, Kadınlar Birlikte Güçlü (KBG) 25 Temmuz günü Bakırköy Adliyesi’nde suç duyurusunda bulundu.** KBG, Suç duyurusuna ilişkin adliye önünde de basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Yol Arkadaşımız Perihan Sevda’ya Özgürlük” pankartı açılan eylemde kadın mücadelesinde yıllardır beraber yol yürüdükleri Perihan Sevda Erkılınç’ın tutuklanmasına gazetecilik ve kadın mücadelesindeki faaliyetlerinin gerekçe gösterildiği, fakat 3 aydır bir iddianame hazırlanmadığı hatırlatıldı.

Erkılınç’ın türlü hak gasplarıyla karşı karşıya kaldığını ve sağlığından endişe duyduklarını belirten KBG “Ortada bir iddianame yokken arkadaşımızın aylardır özgürlüğünden mahrum bırakılmasını kabul etmiyoruz. Sevda’nın özgür bırakılmasını istiyoruz” dedi.

“Sevda çölyak hastası. Bu hastalık için özel beslenme hayati bir önem taşıyor ve ihtiyacı olduğunda da ilgili sağlık kuruluşuna ulaşabilmesi gerekiyor. Ancak cezaevinde glutensiz gıda sağlanmıyor, uygun beslenme koşullarına erişmesi engelleniyor, sağlık hakkı ihlal ediliyor” denilen açıklamada avukatlarından alınan bilgilere göre son dönemde ciddi kilo kaybı, ishal, düşük tansiyon, aşırı yorgunluk, halsizlik şikayetleri bulunduğu belirtildi.

Hastaneye sevk talebi

haftalarca yerine getirilmeyen Erkılınç’ın konuya ilişkin şikayetlerini gazetecilere, insan hakları örgütlerine, feminist örgütlere ve kadın örgütlerine ulaştırdığı, zindan yönetimine birçok kez dilekçe yazıp görüşme gerçekleştirilmiş olmasına, rağmen hiçbir olumlu gelişme olmadığını belirten KBG, ancak durumu ağırlaşınca hastaneye sevk edildiğine dikkat çekti.

Erkılınç’ın mevzuata aykırı şekilde kelepçeli halde hastaneye sevk edildiğini ve bu hukuksuz uygulamaya karşı geldiği için muayene edilmeden zindana geri getirildiği aktarılan açıklamada “Bu durum üzerine geçtiğimiz hafta Adalet Bakanlığı’na Sevda’nın gıdaya ve tedavi hakkına erişiminin sağlanması için dilekçelerimizi göndermiştik. Ancak o günden sonra Sevda’nın sağlık ve beslenme sorunlarının devam ettiğini,

revir hakkının engellendiğini ve son olarak dün açık görüş sırasında apar topar hastaneye götürüldüğünü öğrendik” denildi.

“Bakırköy Adliyesi’ne Sevda’nın beslenme hakkının tedaviye erişiminin engellenmesine karşı suç duyurusu yapmak üzere geldik. Avukat arkadaşlarımız suç duyurumuzu yaptı. Takipçisi olacağız” diyen KBG, yaşam hakkı ve gıdaya erişimin en temel insan hakkı olduğu vurgulayarak “Hasta tutuklu Sevda’nın beslenme ve tedaviye erişim hakkının gasp edilmesi işkencedir. Çölyak hastası bir tutukluya aylardır glutensiz yiyecek sağlanmıyorsa, beslenme diyeti önemsenmiyorsa bu açıkça kişiyi ölüme terk etmektir” denildi.

KBG, Perihan Sevda Erkılınç’ın bir an önce sağlıklı bir şekilde özgürlüğüne kavuşarak aralarında görmek istediklerini ve sürecin takipçisi olacaklarını vurguladı.

Emine Anneyi Uğurladık

Emine Ocak, 1995 yılında oğlu Hasan Ocak’ın gözaltında kaybolmasının ardından Türkiye’de kayıplar mücadelesi-nin en simge isimlerinden birisi olmuştur.

27 Mayıs 1995’ten bu yana her cumartesi, İstanbul Galatasaray Meydanı’nda oturup evlatları için adalet isteyen annelerden biriydi.

89 yaşında, 23 Temmuz 2025 tarihinde hayata veda etti. “Biz vazgeçersek bu ülke kaybedenlerin cenneti olmaya devam edecek,” diyen Emine annenin cenazesi; yıllarca mücadele verdiği Galatasaray Meydanı’ndan, mücadele arkadaşlarının, yol arkadaşlarının omuzlarında sonsuzluğa uğurlandı.

Tarık Ziya Yıldırım

Çeçen bir ailenin çocuğu olan Tarık, daha 20'li yaşlarda 30 yıl önce işkence ile katledildi.

26 Temmuz 1995 gecesi, bir yoldaşı ile birlikte Bakırköy Hastanesi bahçesinde kendisine kimlik soran polise silah çekmiş, polisle girdiği çatışmada yaralı olarak ele geçirilmişti. Ve **son nefesine kadar boyun eğmemiş; işkencecilerin elindeyken**

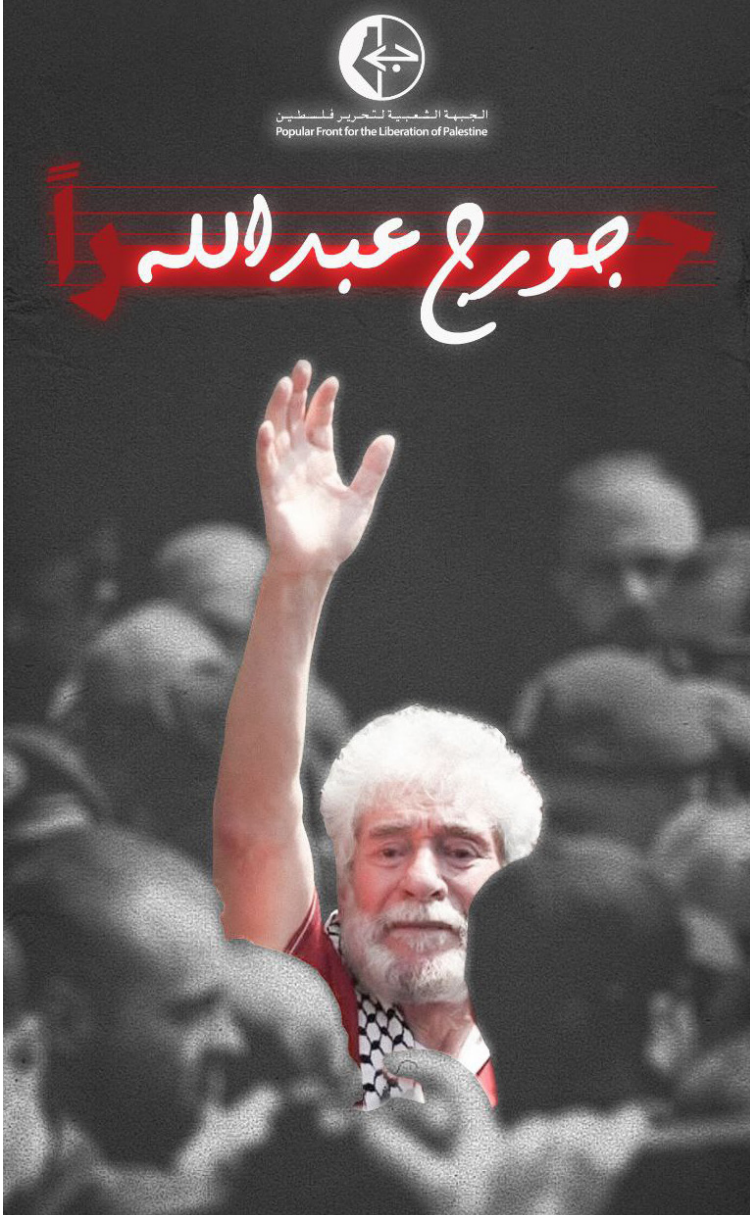
yoldaşlarını ele vermek yerine tereddütsüz ölüme yürümüştü.

Denizlerin, Seyitlerin yaşındaydı ölümsüzlüğe ulaştığında. Mücadelesi boyunca onların bayrağını en yükseklerde taşıdı, tarihe adını onların yanına şerefle yazdırdı.

**Tarık Ziya Yıldırım
Ölümsüzdür!**

“Direniş Olduğu Sürece Vatana Dönüş Vardır”

Lübnanlı devrimci Georges İbrahim Abdallah, 41 yıl Fransız hapisanesinde kaldıktan sonra 25 Temmuz günü sabaha karşı Lanne-mezan Hapishanesi'nden Paris'e götürüldü ve serbest bırakıldı.

Avrupa'nın en uzun süreli siyasi tutsağı olan Georges Abdallah için, 1999'dan itibaren çok kez “şartlı tahliye” kararı çıktı. Ancak Fransız yargısı tüm kararlara rağmen Abdallah'ı serbest bırakmadı.

Ve FHKC'li Abdallah, Paris'ten Beyrut Havaalanı'na ülkesine özgür olarak döndü. Abdallah, derhal Paris'i terk etmesi, Beyrut'a gönderilmesi şartı ile tahliye edildi.

Onlarca yıldır Filistinliler, Fransız devrimciler Abdallah'ın serbest bırakılması için kampanyalar yürütüyorlardı.

Avrupa'nın “en yaşlı siyasi mahkumu” olan bu Lübnanlı FHKC'li devrimci, Beyrut Havaalanı'nda basın ve çok sayıda kişi tarafından karşılandı.

Georges Abdallah Filistin halkı ve yoldaşları için

dünya kamuoyuna konuşma yaparken, “Hapishanedeki tutsakların kararlılığı dışarıdaki yoldaşlarının kararlılığına bağlıdır.” dedi. Abdallah konuşmasında özetle:

“Direniş yolu devam ediyor. Direniş bu topraklarda kök salmıştır, kökünden sökülemez. Direnişimiz zayıf değildir. Güçlüdür. Şimdi, her zamankinden daha fazla, onun etrafında toplanmalıyız. Direniş olduğu sürece vatana dönüş vardır. Direniş şehitlerini selamlıyorum, onlar her türlü kurtuluş fikrinin temelidir. Filistin'deki direniş yoğunlaşmalıdır. Filistin ve Gazze halkı acı çekerken Arapların seyirci kalması tarih için bir utançtır. Mısır halkı Gazze'ye destek için ayağa kalkmalıdır. Kuşatma altındaki bölgede soykırımı ve açlığı durduracak güce sahiptirler.” dedi.

Devrim mücadelesi boyunca yolu zindanlara düşmüş, onlarca yıl tutsak olmalarına rağmen teslim alınamayan tüm devrimci tutsakları selamlıyoruz.